

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 164:

Forslag til folketingsbeslutning om åbenhed om og øget parlamentarisk indflydelse på våbeneksportpolitikken.

Af Villy Søvnald (SF) og Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsat 31/3 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra SF pålægger regeringen at gøre beslutninger om våbeneksporttilladelser offentligt tilgængelige, at give Folketinget mulighed for at påvirke visse konkrete beslutninger om våbeneksporttilladelser og at arbejde for en international konvention og et globalt regelsæt for våbenhandel.

Beslutningsforslaget er i vidt omfang en gentagelse af beslutningsforslag nr. B 41, som SF fremsatte den 19. november 2002 inspireret af et lignende forslag, som kort tid forinden var blevet afvist af Nordisk Råds Præsidium.

Som jeg også redegjorde for under førstebehandlingen af det tidligere beslutningsforslag, er jeg helt enig med forslagsstillerne i de principielle tanker om åbenhed og internationalt samarbejde, som ligger bag forslaget, men det er fortsat min opfattelse, at vi er nået meget langt på disse punkter.

Jeg opfatter beslutningsforslagets første punkt som et ønske om en ordning som den finske, hvor afgørelser om eksport af forsvarsmateriel, men ikke de underliggende sagsakter, er offentligt tilgængelige efter anmodning. I den forbindelse kan jeg oplyse, at regeringens årlige rapport om udførsel af våben og produkter med dobbelt anvendelse fra Danmark indeholder ud-

førlige oplysninger om de meddelte eksporttilladelser.

Rapporten for 2003 blev i øvrigt afleveret i Folketinget og offentliggjort på Udenrigsministeriets hjemmeside i slutningen af april. Både antallet af udstedte tilladelser og værdien af de omfattende våben er angivet med fordeling på våbentype og modtagerlande. Desuden kan man se, hvilke virksomheder der har tilladelse til våbenproduktion, og hvilke virksomheder og myndigheder som har fået tilladelse til våbeneksport.

Kl. 16.10

Herudover kan Folketinget naturligvis stille uddybende spørgsmål, ligesom enhver på begæring kan få aktindsigt i de enkelte våbeneksporttilladelser med offentlighedslovens sædvanlige begrænsninger. Disse begrænsninger indebærer bl.a., at oplysninger i tilladelserne om drifts- eller forretningsforhold, herunder kunderelationer og nærmere produktbeskrivelser, i visse tilfælde kan være undtaget fra aktindsigt. I givet fald slettes de følsomme oplysninger, inden kopi af tilladelserne udleveres.

Efter min opfattelse er der ikke tilstrækkelig tungtvæjende grunde til at ændre denne ordning og dermed fjerne offentlighedslovens beskyttelse mod offentliggørelse af følsomme oplysninger.

Jeg forstår det andet punkt i beslutningsforslaget om parlamentarisk indflydelse på våbeneksportpolitikken som et ønske om en model svarende til den svenske, hvor visse ansøgninger om våbeneksport forelægges for den rådgivende komité med parlamentarisk repræsentation, inden afgørelsen træffes. En sådan inddragelse af Folketinget i den konkrete sagsbehandling ville være ressourcekrævende og må antages at forlænge sagsbehandlingstiden betragteligt.

Samtidig må man være opmærksom på, at der som nævnt under førstebehandlingen af beslutningsforslaget fra 2002 er stor forskel på den danske og den svenske forsvarsmaterielindustri. I Danmark produceres og eksporteres der som altovervejende hovedregel kun delkomponenter til våben, mens Sverige i langt højere grad eksporterer færdigproducerede våben og våbensystemer. Værdien af den svenske våbeneksport er også væsentlig større end den danske. Den svenske model afspejler altså nogle forhold, der ikke gør sig gældende i Danmark.

I Danmark foregår den konkrete sagsbehandling på den måde, at Justitsministeriet forelæg-